

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. Монтана, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в закрито заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Аделина Тушева

Членове: Елизабета Кралева
Таня Живкова

като разгледа докладваното от Аделина Тушева Въззивно гражданско дело № 20231600500040 по описа за 2023 година

Производството е образувано с правно основание чл. 435 и сл. от ГПК по жалба на А.П. от гр. *, подадена чрез пълномощник адвокат Н. Б. срещу постановление от 16.12.2022г. на Ф. Б.-помощник ЧСИ при ЧСИ М.И., рег. № *, с което е отказано образуване на изпълнително дело по молба на жалбоподателката с приложен изпълнителен лист.

Твърди се от жалбоподателя, че обжалваното постановление е незаконосъобразно с искане за отмяната му. Наведени са доводи, че изпълнителния лист, приложен към молбата, издаден от РС Берковица, въз основа на влязло в сила решение, отразява диспозитива на решението, с който в производство по съдебна делба е поставен в неин дял недвижим имот, като към молбата е приложен и препис от решението, съответно са налице основанията на чл. 426, ал.1 ГПК за образуване на изпълнително дело. Поддържа, че решенията постановени във връзка с делба на имоти, макар и да не съдържат осъдителен диспозитив, са годно изпълнително основание за предаване на владението върху имота, поставен в дял на съделителя.

В писмените си мотиви по реда на чл.436, ал. 3 ГПК съдебният изпълнител счита, че отказът да образува дело е законосъобразен, тъй като е обвързан от субективните предели на изпълнителния лист, а в приложения такъв не е посочен длъжник.

Окръжен съд - Монтана, като взе предвид оплакванията в жалбата във връзка с доказателствата по делото и въз основа на закона, приема следното:

Жалбата е подадена от възискател срещу отказ на съдебния изпълнител да образува изпълнително производство, подлежащо на обжалване действие съгласно чл. 435, ал.1, т.1

ГПК, в срока по чл.436, ал. 1 ГПК, поради което и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

С молба от 16.12.2022г. А. П. е поискал от ЧСИ М.И. да образува изпълнително дело срещу Т.П. с предмет въвод във владение на недвижим имот с приложен изпълнителен лист от 15.09.2022г., издаден от РС Берковица по гр.дело № 136/2016г. по описа на същия съд. От приложения към молбата изпълнителен лист се установява, издаването му на основание чл. 404,т.1 ГПК въз основа на влязло в сила решение от 27.05.2019г. , постановено по гр.дело № 136/2016г. по описа на БРС, според който в дял на А. П. е поставен самостоятелен обект в сграда с идентификатор *, нахождаща се в ПИ *по КК на гр.*(стар идентификатор УПИ *в кв. *,пл.№*), целия с площ от 253 кв.м.,с административен адрес гр. *, ул. „*” № *, при посочени съседи, който самостоятелен обект представлява ателие с два офиса с площ от 47.2 кв. метра и новообособен склад № * с площ от 5.32 кв.метра, ведно с 38,2 % идеални части от общите части на сградата, съгласно одобрен на 22.02.2018 г. от гл.архитект на Община *инвестиционен проект, както и 1/4 идеална част от ПИ с идентификатор *по КК на гр. *. Освен изпълнителния лист с молбата е приложен и препис от влязлото в сила съдебно решение.

С обжалваното постановление от 16.12.2022г. помощник на ЧСИ М.И., имащ съгласно чл. 37 ЗЧСИ компетентност да извършва действията, възложени на ЧСИ, е приел, че съгласно чл. 404 ГПК на принудително изпълнение подлежат влезлите в сила осъдителни решения на въззивните съдилища, а в приложения към молбата ИЛ липсва осъдителен диспозитив и лице срещу което е издаден, поради което и ИЛ има установителен, а не осъдителен характер. При тези мотиви е отказано образуване на изпълнително дело.

Така постановеният отказ е незаконосъобразен.

Съгласно чл. 426,ал.1 ГПК съдебният изпълнител пристъпва към изпълнение по молба на заинтересованата страна на основание представен изпълнителен лист или друг акт, подлежащ на изпълнение. Аналогична е и разпоредбата на чл. 19,ал.1 ЗЧСИ. В случая с молбата за образуване на изпълнително дело жалбоподателката е приложила изпълнителен лист, поради което и съдебният изпълнител при наличие на такъв е задължен да образува изпълнително дело. Преценката за това дали е налице изпълнително основание, съответно дали решението по извършване на делбата , с което в дял на А. П. е поставен недвижим имот, подлежи на принудително изпълнение, е извършена от съда по реда на чл. 404 и сл. от ГПК и съдебният изпълнител няма право да откаже образуване на изпълнително дело. Развитите от съдебния изпълнител мотиви, с които отказва образуване на изпълнително дело са относими към производството по издаване на изпълнителен лист, което е извън правомощията на органа по принудителното изпълнение.

Макар и да няма отношение към законосъобразността на обжалваното постановление, съдът намира за необходимо да отбележи , че в съдебната практика последователно и трайно е прието, че влязлото в сила решение по извършване на делбата, с което в дял и изключителна собственост на някой от съделителите е поставен недвижим имот, има конститутивно действие, тъй като по силата на решението правото на собственост

преминава в патримониума на това лице. Същевременно такова конститутивно решение, макар и да не съдържа осъдителен диспозитив представлява изпълнително основание по смисъла на чл. 404, т. 1, пр. първо ГПК, въз основа на което се издава изпълнителен лист (така: ППВС № 9/11.12.1984 г., решение № 904/16.07.1992 г. по гр. д. № 544/1992 г., IV г. о. на ВКС, определение № 164/17.06.2015 г. по ч. гр. д. № 2367/2015 г., II г. о. на ВКС, определение № 145/08.07.2022г. по ч.гр.д. № 2405/22г. II,г.о.). Приема се,че възлагателното решение по чл. 353 ГПК за разпределение на обектите в натура в делбата има значението и на изпълнителен титул , без да е необходимо да се води ново дело по осъдителен иск за собственост, ако съсобственикът , който не е получил съответния дял задържа неоснователно вещта. Следователно допустимо е съсобственик, вече като индивидуален собственик на предмета на съдебна делба, по отношение на който е извършена делбата по посочения способ, да получи от другия съсобственик, изцяло владението на вещта.

С молбата е поискано извършване на изпълнително действие въвод във владение на недвижим имот, поставен в дял на молителя, за което е приложен изпълнителен лист и е посочен в молбата длъжника, като изпълнителното дело следва да се образува срещу съделителя, посочен в молбата. В подкрепа на извода, че решенията по извършване на делбата подлежат на принудително изпълнение е и разпоредбата на чл. 522,ал.2 ГПК, с която се конкретизира начина на изпълнение решенията по чл. 349 ГПК. Качеството на длъжник на съделителя е установимо от приложеното към молбата решение по извършването ѝ, като с образуване на изпълнителното дело и изпращане покана за доброволно изпълнение ще се даде възможност на длъжника да обжалва разпореждането за издаване на изпълнителен лист.

Предвид гореизложеното обжалваното постановление е незаконосъобразно като постановено в нарушение на чл. 426,ал.1 ГПК и следва да се отмени.

Водим от изложеното Окръжен съд-Монтана

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Постановление от 16.12.2022г. на Ф.Б.-помощник ЧСИ при ЧСИ М.И., рег. № *, с което е отказано образуване на изпълнително дело по молба на А. П. с вх. № 28249/16.1.22022г. , КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

